इदानीमिदं विचार्यते · पुरुषाणामित्युक्तत्वात्पशुसंज्ञपनमपि किमृत्विजामेव कश्चित्करोति उतऽर्त्विग्भ्योऽन्यः कश्चिदिति · तत्र सूत्रकार एव पक्षं परिगृह्णाति ·

विशास्ति पशुमन्यः ॥१॥ शसु हिंसायाम् · ऋत्विग्भ्योऽन्यः कश्चित् शमितेत्येवंसंज्ञः पशुं विशास्ति हिनस्ति मारयतीत्यर्थः · कुत एतत् संज्ञाभेदात् शमितैनं कण्ठे बद्ध्वा नयतीति · संज्ञाभेदाच्च संज्ञिनोऽपि भेदो भवति यथा चैत्रादन्यो मैत्र इति । अतो ब्रह्मादिभ्योऽन्य एव पशुं विशास्तीति प्राप्तऽआह ·

ऋत्विजां वैकोऽप्रक्लृप्तत्वाद्धामित्रे ॥२॥ वाशब्दः पक्षव्यावृत्तौ · ऋत्विजामेव यः कश्चिदेकः पशुं विशास्ति · कुतः शामित्रे शमितुः कर्मणि मारणे वेदे ऋत्विग्व्यतिरिक्तस्यान्यस्य शमितुरप्रक्लृप्तत्वात्[1] अनुक्तत्वात् · ननु संज्ञाभेदादन्यो विशास्तीत्युक्तम् सत्यम् यौगिकी संज्ञा भविष्यति ऋत्विजामेव यः शमनं करिष्यति स एव शमिता भविष्यति · अतः ऋत्विग्व्यतिरिक्तस्य शमितुरनुक्तत्वात्कश्चिदृत्विगेव पशुं विशास्तीति सिद्धम् ।

उपगादर्शनाच्च ॥३॥ होऽइत्यृत्विज उपगायत्योऽइमिति यजमान इत्यत्रऽर्त्विजामेवोपगानदर्शनाच्चैवमवसीयते यदृत्विजामेवैकः पशुं विशास्तीति · यथा ऋत्विग्व्यतिरिक्तानामुपगातॄणामप्रक्लृप्तत्वादृत्विज एवोपगातारः एवं शमितापि । ननु होऽइत्यृत्विज इत्यादिको विधिरेव न[2] दर्शनमिति चेत् न हो इत्येवंपरमेतद्वाक्यम् न ऋत्विग्विधिपरम् अतो दर्शनमेवैतदिति · ऋत्विजामपि विधाने वाक्यभेदः प्रसज्यते · तथा नाध्वर्युरुपगायतीत्यध्वर्योरुपगानप्रतिषेधादितरर्त्विजामुपगानं[3] भवतीति गम्यते ॥ केचिदेवमेव सिद्धान्तं मन्यन्ते · अपरे त्वेवमाहुः अन्यस्याप्रक्लृप्तत्वात् कश्चिदृत्विगेव शमनयोगात् शमिता भविष्यतीति · तन्न · यतः श्रुतौ ऋत्विग्व्यतिरिक्तः शमिता प्रकल्पितो दृश्यते शमितैनं कण्ठे बद्ध्वोदञ्चं नयतीति तथा शृतꣳ हविः शमिताऽइति (३. ८. ३. ५) च · ननूक्तम् यौगिकी संज्ञा · तेनर्त्विजामेव कश्चित् शमनं कुर्वन् शमिता भविष्यतीति तन्न सर्वेष्वृत्विक्षु स्वस्वकर्मणि व्यापृतेषु शमितृशब्दश्रवणात्तेभ्योऽन्य एव शमितेति गम्यते

---

१) °रप्रकृतत्वात् AC. २) न deest A. del. BC sec. manu. ३) Thus CB. °तरर्त्विजोरुपगानं A. (ञारु pr. m.)